

Взех лампата в лявата ръка, поотворих малко от вестника, за да просветне по-добре, грабнах секирата в дясната ръка и тръгнах към ъгъла на тавана, откъдето идеха зловещите стонове...

Пристъпям бавно, полака, озъртам се на вси страни с дигната секира в ръка, готов за отбрана... Оглеждам, приближавам!...

И що да видя?... Една стомна без дъно!...

Застанах пред стомната, гласът спря. Отстраних се, вятърът задуха и пак същият зловещ глас се понесе пред мен... Разбрах... Стомната беше обърната с счупеното дъно към вятъра. Той влизаше през широкото счупено дъно, а излизаше из тясното гърло на стомната и свиреше и стенеше.

Не можах да спря яда и възмущението си и с един удар на секирата, направих на парчета зловещата стомна.

Александър Спасов

БЪЛГАРСКА МАЙКА ЮНАШКА

Пет юнака — пет сокола
стара майчица отхрани
и соколите на воля
отлетяха на Балкана.

И умряха те юнашки
за народ и за Родина,
стара майка не заплака
надъ петимата си сина.

Че не искаха да гинат
в робство и сиромашия,
над главите да се вие
брадва зла и зла робия.

— Още пет да бяха братя
като тия мой сокола
щях в Балкана да ги пратя
да се бият за народа.

Майко българска юнашка!

Богдан Овесянин